

Tämän jälkeen FL Milla Peltonen Turun yliopistosta käsitteli Hannu Salaman *Sinä näkijä missä tekijä* -romaanin kerrontaa arkitiedon ja barthesilaisittain tulkittujen, ideologian välikappaleiksi ymmärrettyjen myyttien näkökulmasta. Tauon jälkeen FM Eva Johansson Åbo Akademiasta tulkitsi Ingegerd Lundénin novellia ”Ett småstadsöde” esimerkkinä 1930-luvun suomenruotsalaisen kirjallisuuden realismista, joka on tutkimuskohteena jäänyt ruotsinkielisen modernismin varjoon. Johanssonin mukaan realismi ja modernismi ovat kuitenkin hedelmöittäneet toisiaan nimenomaan proosan alueella. Modernia elämää on kuvattu yhtä lailla realismin kuin modernismin keinoin.

Päivän päätteeksi FL Katja Seutu Helsingin yliopistosta pohdiskeli runon mahdollisuutta olla arkinen. Puheenomaisuus, realististen henkilökuvien luominen ja arkisten elinympäristöjen kuvaaminen ovat piirteitä, jotka tuovat arkisuutta nykylyriikkaan. Runon arkisuutta käsitteli myös perjantaina puhunut Vesa Haapala, joka tarkasteli 1960-luvun yhteiskunnallisuuden vaikutusta muuan muassa Kari Aronpuron lyriikkaan.

Perjantain pääpuhujia olivat taidehistorian professori Riitta Konttinen Helsingin yliopiston taiteiden tutkimuksen laitokselta ja ranskan kielen professori Mervi Helkkula Helsingin yliopiston romaanisten kielten laitokselta. Riitta Konttisen aiheena olivat suomalaiset kuvataiteilijapariskunnat ”modernismin murroksessa” maailmansotien välisenä aikana. Konttinen pohdiskeli erityisesti perinteisen miehisen taiteilijaneron myytin soveltumista modernien taiteilijaparien arkielämään ja naistaiteilijan uudistuvaa roolia. Mervi Helkkula tarkasteli arkisuuteen usein liitetyn toistuvuuden ilmenemistä Marcel Proustin, Samuel Beckettin ja Antti Hyryn kerronnassa. Erityisen kiinnostava oli Helkkulan huomio, että toistuvuutta korostava aikamuoto häviää *Kadonnutta aikaa etsimässä* -romaanisarjan suomennoksesta ranskan ja suomen erilaisen imperfektin vuoksi.

Lounastauon jälkeen kuultiin Vesa Haapalan esitelmän ohella kaksi tulkintaa *Raamatun* myytteihin perustuvista arjen esityksistä kirjallisuudessa. FM Silja Vuorikuru Helsingin yliopistosta käsitteli Aino Kallaksen *Sudenmorsiamen* muodonmuutostematiikkaa versiona kristillisistä syntiinlankeemuksen ja uskonnollisen kääntymyksen motiiveista. Seminaarin päätteeksi FM Tuomas Juntunen Helsingin yliopistosta tarkasteli arjen synnystä kertovan ja sen olemusta selittävän syntiinlankeemusmyytin kuvaston ja teemojen merkitystä Juha Seppälän *Sydänmaa*-romaanissa.

Arjen ja realismisuuden tutkiminen vaikuttaa saavan yhä enemmän jalansijaa niin proosan kuin lyriikankin nykytutkimuksessa. Toivoa sopii, että *Arki, myytit ja moderni* -seminaari olisi alkusysäys uusille seminaareille, joissa nyt esillä olleita tutkimuksen suuntia pohdittaisiin monitieteisesti lisää.